

brug og Fiskeri, hvor man mener, at det ikke er raadeligt og heller ikke nødvendigt, at der gives en saadan Adgang. De Herrer ville vistnok have læst om disse 4—500 Mælkedrenge i Kjøbenhavn, om hvem man mener, at de baade overanstrenges og paa anden Maade ere undergivne meget uheldige Forhold i den Virksomhed, de ere satte til at udøve; og det er ganske klart, at gennem denne Bestemmelse vil der være givet Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse en Adgang til at regulere ogsaa disse Børns Arbejde, skønt de altsaa ikke arbejde i Haandværk og Industri.

Der staar endnu kun tilbage for mig at omtale det af Folketinget foreslaaede Arbejdsraad, som er Genstand for Bestemmelserne i § 22. Efter disse skal der oprettes et Arbejdsraad i Kjøbenhavn, bestaaende af 9 Medlemmer, som alle udnævnes af Regeringen, de 6 dog efter Indstilling fra henholdsvis Centralforeningen for Arbejdsgivere og Arbejdere. Naar man spørger, hvad dette Raad skal besørge, er der i Lovforslaget tildelt det i alt Fald en ganske bestemt Funktion, nemlig som 1ste Appellinstans angaaende Spørgsmaalet om en Virksomheds Inddragning under Loven. Der er dernæst tillagt det forskellige Funktioner af raadgivende Beskaffenhed. Fremdeles kan det henvende sig til Regeringen med Anmodning om, at visse Spørgsmaal henhørende til Beskyttelseslovgivningen maa blive tagne under Overvejelse, og ligeledes kan Regeringen selvfølgelig henvende sig til dette Raad, naar den ønsker Oplysninger og Vejledning paa dette Omraade, særlig paa det arbejdstekniske Omraade, hvor man maa antage, at et saadant Raad maa kunne yde Bistand. Naar jeg har kunnet slutte mig til dette Forslag, som er tiltraadt af alle Grupper i Folketinget, er det for det første, fordi man har opstillet det som en Betingelse for eller som en nødvendig Følge af, at man har kunnet gaa saa langt i Udstrækningen af Loven, som man har gjort, idet man altsaa har udstrakt den til eventuelt at omfatte enhver Virksomhed, hvor der arbejder mere end 5 Personer. Man mener, og med Rette, at der er Anledning til at undtage forskellige af disse Virksomheder fra at komme ind under Tilsynet, men at Indenrigsministeriet ikke bør være og ikke ret godt kan være den sagkyndige Appellinstans for Arbejdsgivere over for Arbejdstilsynets Bestemmelser om en Inddragning, som man kunde ønske, men at der derimod skulde en særlig Indsigt til for at kunne træffe en Afgørelse i den Henseende, dog under

Bibeholdelse af Ministeriets Afgørelse i sidste Instans. Det har jeg maattet tiltræde. Vi er jo ikke i Indenrigsministeriet i Besiddelse af saadanne Kundskaber eller Kræfter, som have Indsigt i disse specielle Forhold, og det kunde derfor være meget nyttigt, især naar det er en saa stor Beroligelse for Arbejdsgiverne at have en saadan Institution for dette Forholds Afgørelse. Dernæst tror jeg ogsaa, at man i vore Dage ikke bør lukke til for nogen Adgang til at befæste den sociale Fred inden for Arbejdsomraadet. Den fremmes efter min Overbevisning kun, naar de 2 Parter i Arbejdsforholdet, Arbejdsgivere og Arbejdere, komme til at føle sig solidariske i langt højere Grad, end de nu gøre, og denne Følelse af Solidaritet fremmes ikke lidet ved de Institutioner, hvor Arbejdsgivere og Arbejdere paa lige Fod, om jeg saa maa udtrykke mig, ere nødsagede til at forhandle med hinanden paa mere eller mindre neutrale Omraader til daglig Brug. Dette vil opnaas gennem et saadant Arbejdsraad. Vi have jo i Forvejen, som de Herrer ville vide, en lignende Institution i Arbejderforsikringsraadet. Der er sikkert mange her, som erindre, hvorledes det her var foreslået, at Arbejderforsikringsraadet skulde benævnes Arbejdsraadet, netop fordi man tænkte sig Muligheden af gennem denne Forsamling af Arbejdere og Arbejdsgivere med Regeringens valgte tilforordnede at kunne tilvejebringe en saadan Institution, som kunde bruges ogsaa ved andre Lejligheder og under andre Forhold, hvor man ofte har savnet en saadan, til hvilken man kunde antage, at saavel Arbejdsgivere som Arbejdere havde Tilid. Imidlertid maatte det indrømmes den Gang, at Arbejderforsikring var en saa speciel Opgave, og at der krævedes for et saadant Raad saa specielle Kræfter og Indsigt paa saa særlige Omraader, at det ikke vilde være hensigtsmæssigt at have for Øje, at dette Arbejdsraad eller, som det kom til at hedde, Arbejderforsikringsraad, senere skulde kunne paatage sig andre Opgaver. Derfor forandrede man dets Titel i sidste Stund til Arbejderforsikringsraadet. Men jeg tror, der var en ikke saa ringe Erkendelse af det ønskelige i, om man i det hele kunde komme til at faa en saadan Kommission, bestaaende af Arbejdsgivere og Arbejdere, udnævnte med tilbørlig Kontrol, som Tilfældet er her, tilvejebragt i Lighed med, hvad der er Tilfældet i andre Lande. Thi vi maa jo siges herhjemme ikke at være i Besiddelse af noget Organ, som er fælles for